

Mladá veda

Young Science

Transition Town

**Budovanie značky ako jeden
z dôležitých faktorov úspechu**

Rozhovor s geografkou prof. E. Michaeli

Mladá veda

Young Science

MEDZINÁRODNÝ VEDECKÝ ČASOPIS MLADÁ VEDA / YOUNG SCIENCE

Jún 2013 (číslo 1)

Ročník prvý

ISSN 1339-3189

Kontakt: info@mladaveda.sk, tel.: +421 908 546 716, www.mladaveda.sk

Fotografia na obálke: Paríž 2012. © Branislav A. Švorc, foto.branisko.at

REDAKČNÁ RADA

doc. Ing. Peter Adamišin, PhD. (Katedra environmentálneho manažmentu, Prešovská univerzita, Prešov)

doc. PaedDr. Peter Čuka, PhD. (Katedra cestovného ruchu, Slezská univerzita v Opavě)

Ing. Lucia Mikušová, PhD. (Ústav biochémie, výživy a ochrany zdravia, Slovenská technická univerzita, Bratislava)

doc. Ing. Peter Skok, CSc. (Ekomos s. r. o., Prešov)

prof. Ing. Róbert Štefko, Ph.D. (Katedra marketingu a medzinárodného obchodu, Prešovská univerzita, Prešov)

prof. PhDr. Peter Švorc, CSc., predseda (Inštitút histórie, Prešovská univerzita, Prešov)

REDAKCIA

Mgr. Richard Nikischer (Sociologický ústav Akadémie vied ČR, Praha)

Mgr. Branislav A. Švorc, šéfredaktor (Katedra turizmu a hotelového manažmentu, Prešovská univerzita, Prešov)

PhDr. Veronika Trstianska, PhD. (Ústav stredoeurópskych jazykov a kultúr FSŠ UKF, Nitra)

Mgr. Veronika Zuskáčová (Geografický ústav, Masarykova univerzita, Brno)

VYDAVATEĽ

Vydavateľstvo UNIVERSUM-EU s.r.o.

www.universum-eu.sk

Javorinská 26, 080 01 Prešov

Slovenská republika

ROZHOVOR S PROFESORKOU EVOU MICHAELI

Ivana Sovičová¹

Autorka je interná doktorandka na Katedre geografie aplikovanej geoinformatiky na Prešovskej univerzite.

V prvom čísle vedeckého časopisu Mladá veda / Young Science Vám prinášame rozhovor s významnou osobnosťou slovenskej, ale i českej geografickej vedeckej školy, bývalou vedúcou Katedry geografie a regionálneho rozvoja na Prešovskej univerzite v Prešove, s prof. Evou Michaeli.

Prednedávnom ste oslávili významné životné jubileum, a práve pri tejto príležitosti si mnohí z Vašich obdivovateľov a známych, a možno tak trochu aj Vy, pripomínajú dôležité a významné okamihy Vášho osobného, ale na pôde Prešovskej univerzity najmä toho profesného života. Pri príležitosti Vášho jubilea a jubilea prof. Jána

Foto: prof. E. Michaeli

Zdroj: fotoateliér Kaščáková-Fecko

Harčára sa na pôde Prešovskej univerzity konalo vedecké kolokvium, kde odzneli aj laudácia (pozn. pochvala, oslavná reč) na Vašu osobu. Nedá mi neopýtať sa hneď na začiatku, v ktorom období Vášho života ste mali pocit zadost'učinenia?

Ak to mám hodnotiť vo vzťahu k môjmu jubileu tak môžem označiť za také obdobie štúdia na gymnáziu, na vysokej škole a obdobie po skončení vysokej školy približne do roku 1970, teda zhruba dve decénia môjho života a zároveň obdobie od roku 1997 doposiaľ považujem na mojej životnej púti za veľmi šťastné a z hľadiska mojej práce za tvorivé.

Je veľmi dôležité pripomenúť v súvislosti s Vaším profesným životom a vyzdvihnúť, že ste ako jediná žena v bývalom Česko-slovensku získali titul profesorka (v roku 2002) (v odbore fyzická geografia a geoekológia) a je tomu tak doteraz. Aké je to byť uznávanou odborníčkou v kolektíve mužov?

Nie je to jednoduché, ale zároveň je to o tom ako je človek pripravený zo svojho odboru. Nazdávam sa, že dnes vo vede to už nie je o rode, ale o schopnostiach, o usilovnosti i o

¹ Adresa pracoviska: Prešovská univerzita, Fakulta humanitných a prírodných vied, Katedra geografie a aplikovanej geoinformatiky, Ul. 17. novembra 1, 080 01 Prešov
E-mail: ivana.sovicova@gmail.com

tvrdohlavosti každého jednotlivca. Necítim sa ohrozená zo strany mojich kolegov v predmetnom odbore.

Foto: prof. E. Michaeli s prof. J. Harčárom

Zdroj: Miloslav Michalko

Aké vlastnosti a schopnosti musí mať človek, aby to „dotiahol“ až tam kam Vy?

Musí mať rád vedu, ktorou sa zaoberá, musí byť presvedčený o jej edukačnom i aplikačnom význame. Musí byť tvorivý, usilovný a tvrdohlavý, nebáť sa nových myšlienok a prístupov. Ako by ste sa charakterizovali piatimi slovami?

Som tvrdohlavá, usilovná, nepríjemná, ústretová, čestná, alebo introvertno-extrovertná sangvinická cholérička, vyberte si.

Z pohľadu pedagogickej i vedecko-výskumnej činnosti sa venujete pestrej palete disciplín geografie - od geoekológie, cez mikrogeografiu, fyzickogeografické predmety až po metódy geografického výskumu a teoretickú geografiu. Ktorá oblasť Vášho profesného života Vás utvrdzuje v tom, že to čo robíte, robíte najlepšie?

Nazdávam sa, že som celkom dobrá v oblasti geoekológie, aj napriek tomu, že diapazón predmetov, ktoré prednášam je taký široký.

Vychovali ste už niekoľko generácií učiteľov geografie a zemepisu, z ktorých mnohí sa zamestnali vo svojom odbore a venujú sa výučbe na základných či stredných školách. Vedeli by ste odhadnúť, koľko študentov Vám už prešlo „pod rukami“? A máte vedomosť o Vašich bývalých študentoch, kde pracujú a ako sa uplatnili?

Väčšina mojich úspešných študentov patrí k dobrým učiteľom v tom pravom slova zmysle, prípad- ne sú riaditeľmi škôl, mnohí nepôsobia v školstve, ale v iných oblastiach spoločenskej praxe, napr. sú manažérmi vo väčších podnikoch alebo riaditeľmi firiem. Pýtate sa koľko študentov prešlo mojimi rukami? Tak na to neviem presne odpovedať, ale predpokladám, že za obdobie 45 rokov pedagogickej praxe to mohlo byť približne 2300-3000 študentov.

Vedeli by ste porovnať študentov za Vašich čias, keď ste študovali vy a dnešných študentov?

Vedela. Na kombináciu geografie s biológiou a geografie s matematikou nás na Prírodovedeckú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave nastúpilo 22. Podľa kombinácii to bolo približne na polovicu. Po prvom semestri nás ostala polovica a štúdium geografie s matematikou ukončili dvaja študenti a geografiu s biológiou traja študenti a traja študenti prešli na špecializáciu, teda na čistú geografiu, medzi nimi som bola aj ja. Bolo to inak ako je dnes. Museli sme tvrdo pracovať a nielen to, museli sme dokázať čeliť rivalite bratislavských

kolegov, teda študentov z bratislavských gymnázií, ktorí si mysleli, že sú rodená elita. Dokázali sme, že nie sme o nič horší, my z iných, teda východoslovenských gymnázií. Nazdávam sa, že sa s nami život nemaznal. Diplomové práce sa rodili v teréne, boli to plné prázdniny za dva roky preto, aby diplomová práca bola prvou vedeckou prácou, ktorú sme v našom živote vytvorili. Neboli počítače, nebol internet, ale boli knižnice, mapy, terén a rivalita, kto je lepší, či kto bude lepší. Myslím si, že dnešným študentom rivalita chýba, uspokojia sa s tým, aj s E hodnotením, pravda česť výnimkám.

Pre svoju razantnosť a ráznosť ste si od študentov vyslúžili prezývku „žiletka“. Viete si spomenúť kedy sa prvýkrát objavil tento pseudonym, kedy ste a o tom dozvedeli a ako ste zareagovali?

Neviem presne kedy ma tak študenti pokrstili. Bolo to pravdepodobne koncom 80-tych rokov. Moja bývala kolegyňa Dr. Kandráčová mi kúpila knihu Volali ma žiletka, ktorá vyšla v roku 1990, tak predpokladám, že to boli 80. roky a ostalo mi to doposiaľ.

Hovorí sa, že ste srdcom – geografka. Pedagogickej, vedeckej a publikačnej činnosti sa venujete na plno, ako však trávite chvíľky voľného času, mávate ich vôbec?

Ako kedy. Voľný deň je pre mňa nedeľa. Väčšinou aj sobotu trávim v práci, ale ak nie tak som na svojej chalupe, kosím trávu, upratujem, čítam, ale rada aj cestujem, najčastejšie do európskych krajín. Nemám rada orient a iné exotické krajiny.

Všetci, ktorí Vás poznajú sa zhodnú v tom, že ste energická žena s jasnými cieľmi. Životná energia a entuziazmus, ktorý z Vás každodenne srší je obdivuhodný. V čom spočíva Vaše tajomstvo „vždy nabíjate batérie“, odkiaľ čerpáte energiu. Mávate Vy vôbec „deň pod psa“?

Ľ. Štúr povedal: „Veľa tvoriť, málo troviť a učiť sa“. Týmto sme sa inšpirovali aj na vysokej škole a mali sme to okrem zoologických a botanických systémov tiež na stene v izbe ako ideový plagát. Boli sme nadšenci, obdivovali sme Štúrovcov, ich život a tvorbu. Bola to významná skupina slovenskej evanjelickej inteligencie, ktorá žila veľmi skromne až asketicky. Zdá sa mi, že dnešnej mládeži tieto myšlienky už nič nehovoria. Povedala by som, že sú možno pre túto generáciu smiešne. Nadšenie a romantika, snaha podobať sa tým lepším sa z nás vytratila. Práve preto možno mnohí z nás nemajú vždy nabitú batériu. Áno, mám aj dni pod psa, tak ako každý, ale možno ich mám menej preto, lebo sa viem tešiť z maličkostí.

Napriek tomu, že sa venujete najmä geografii Slovenskej republiky, máte nejaký cestovateľský sen? Kam by ste sa chceli ísť pozrieť?

Mám, samozrejme mám. Verím, že si ho splním. Chcela by som sa pozrieť na Flegrejské polia názov pre vulkanickú kalderu, západne od Neapola) a na Monte Nuovo, ktorý je ich súčasťou.